

lovs § 198 kun under særdeles skærpende Omstændigheder tillader, at Straffen gaar op til 2 Aars Forbedringshus; altsaa man foreslaar her en Fordobling af Strafferammen for uagtsomt Drab. Jeg tror ikke, at det har nogen praktisk Betydning; saa vidt jeg kender denne Retspraksis, har der ikke tilnærmelsesvis været Tale om at anvende saa høj en Straf for Uagtsomhedsdrab; men det, at man sætter Maksimum op, vil ganske naturligt betyde en Skærpelse af Uagtsomhedsstraffens hele Karakter. Jeg tror ikke, det er begrundet at gaa dertil. Det ærede Medlem Hr. Rytter talte om § 238, Reglerne om Straf for forsætligt Manddrab, og sagde, at han forstod ikke, hvorfor der her skulde være en Nedsættelse af Kommissionens Maksimum af Straffen under formildende Omstændigheder fra 5 Aar til 4 Aar, som her er foreslaaet. Jeg tror, det allerede er nævnt — og der er gjort Rede derfor i Bemærkningerne —, at det har man gjort, fordi man ønsker, at Minimum af Straffen for forsætligt Drab her skal falde sammen med det i § 242 foreslaaede Maksimum af Straffen for uagtsomt Drab; og det er, som det ærede Medlem Hr. Rytter og jeg som gamle Manuduktører ved, en teoretisk Udvikling om den flydende Grænse mellem Forsæt og Uagtsomhed, vi er inde paa. Men jeg tror, at der ud fra et praktisk Synspunkt vil kunne gøres en væsentlig Indvending; jeg tror ikke, der er Grund til at sætte Straffen for Uagtsomhedsdrab, som her er foreslaaet af den højtærede Minister.

Men større Betænkelighed end en Forhøjelse af Uagtsomhedsstraffens Maksimum har naturligvis Spørgsmaalet om Udvidelsen af Omraadet for selve Uagtsomhedsstraffen; og den Udvidelse af Omraadet for Uagtsomhedsstraffen, der her er foreslaaet, forekommer mig i visse Henseender at frembyde betydelig Betænkelighed. Det gælder saaledes f. Eks. ogsaa i visse Henseender Regelen i § 228, naar den i Modsetning til den gældende Straffelov straffer for grov Uagtsomhed i de i nærværende Lovforslags §§ 218—227 omhandlede Forbrydelser mod Kønssædeligheden. Regelen er i Bemærkningerne særlig begrundet med, at naar der i Bestemmelserne er fastsat en bestemt Aldersgrænse, vil det jævnlig kunne forekomme, at Gerningsmanden gør gældende, at han gik ud fra, at den paagældende var ældre, og at Omstændighederne kan medføre, at denne Paastand ikke kan forkastes.

Jeg vil overfor den højtærede Minister erkende, at hvor der er Tale om Børn og abnorme, vil jeg være tilbøjelig til at mene,

at der ikke kan gøres nogen afgørende Indvending derimod. Men hvor der ikke er Tale om det, forekommer det mig, at der er et rigtigt Princip med Hensyn til disse Forbrydelser, der en Gang er formuleret saaledes, at man med Hensyn til Forbrydelser mod Kønssædeligheden bør slaa meget haardt i klare Tilfælde, men være meget utilbøjelig til at slaa i uklare Tilfælde, fordi man skal være varsom med her at skabe Regler, der vil kunne misbruges til Formaal, som det ikke er Straffelovens Formaal at fyldestgøre og støtte.

Afgjort for vidt gaar ogsaa Forslaget med Hensyn til Udvidelsen af det strafbares Omraade i § 297, 2det Stykke, der straffer med Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar den, som, uden at Betingelserne for at anvende § 278 er til Stede, udspreder urigtige Meddelelser, hvorved Bedømmelsen af Pengeinstitutteres Soliditet kan paavirkes. Det fremgaar af Bemærkningerne, som jeg tror det tidligere er berørt her, at denne Bestemmelse, der ikke findes i Kommissionsudkastet, er optaget efter Forhandling med Erhvervsministeriet til Værn for Bankernes Virksomhed og for den rolige Udvikling af Bankernes Liv. Nu skal det naturligvis erkendes, at et saadant Formaal er overordentlig ros værdigt; men Bestemmelserne i den foreslaaede Form kan paa ingen Maade accepteres.

Denne Bestemmelse er for øvrigt mærkelig, naar vi ser paa § 297, 2det Stykke, sammenholdt med § 297, 1ste Stykke. I § 297, 1ste Stykke straffes den, der udspreder løgnagtige Meddelelser, hvorved Prisen paa Varer, Værdipapirer eller lignende Genstande søges paavirket. Det kræves altsaa her i 1ste Stykke af § 297, at de Meddelelser, der her udspredes, skal være løgnagtige, altsaa bevidst urigtige, og det kræves endvidere, at de skal søge at paavirke Prisen, være bestemte hertil; men ingen af disse Betingelser findes i § 297, 2det Stykke. For saa vidt der overhovedet skulde være Mening i denne Bestemmelse, maatte i alt Fald begge disse Betingelser være opfyldt, at det kun skulde være løgnagtige Meddelelser og kun saadanne Meddelelser, der var bestemte dertil. Der er ingen som helst Grund til denne Sondring her imellem Stykke 1 og Stykke 2 i § 297. For saa vidt man i det hele skal have en saadan Bestemmelse som den, der svarer til § 297, 2det Stykke, maa den i alt Fald omarbejdes i Lighed med Bestemmelsen i § 297, 1ste Stykke, og rimeligvis indarbejdes i denne; som den nu foreligger, vil den let — som jeg tror, man har udtrykt det —